

ለኢትዮጵያውያን ወገኖቹ የ 2010 የአዲስ ዓመት ሰላምታ

ከሃገርና ከውጭ ላላችሁት ኢትዮጵያውያን ወገኖቹ፣ የደስታና የተባረከ የኢትዮጵያ ልደትና ጥምቀት፣ የተባረከና የብልጽግና የኢውሮጵያን አዲስ ዓመት ይሁንላችሁ። ይህንን የአክብሮት ደብዳቤና ልመና ለወንድሞቹና እህቶቹ፣ ለምሁራኑና ለፓለቲካ፣ ለኃይማኖት፣ ለትምህርት፣ ለንግድም መሪዎችና ለሊቃውንቱም እልካለሁ።

ዘጠናዘጠኝ ከመቶ የሚሆነው ኢትዮጵያዊ፣ ክርስትያንም፣ እስላምም፣ አይሁድም፣ ባህል አጥባቂም፣ አሮሞውም፣ አማራውም፣ ትግሬውም፣ ጉራጌውም፣ ሶማሌ፣ ወላይታ፣ ሃድያ፣ ካፋ፣ ዓፋር፣ ንወር፣ አጅግ፣ ሌላም የተወደደው ወገን፣ ሁላችንም መንፈሳዊና ግብረገብ ያለን ሕዝብ ነን። ልዩልዩ ቋንቋ ብንናገርም ሁላችን የአንድ ቤተሰብ አካል፣ አንድ ዲኤንኤ (DNA) ያለን ነን። ሕዝባችን ሰውወዳድና፣ አክባሪም ነው።

ምነው ታድያ እኛ ከመቶ አንዲት እጅ የሆንነው ምሁራን ከእነርሱ የማንማር? ከማኪያቤሊ፣ ከሆብስና፣ የማርክስ ፊሎሶፊ ተግባብቀን የቀረነው ለምንድነው? ከሃገራችን ሊቃውንት እነ ዘርአ ያዕቆብ፣ እነ ክርስቶስ ሳምራ፣ ከአባ ገዳና ከመሳሰሉትም መምህራን የሰላምና የዕርቅን ትምህርትን ብንይዝና ብናከብር አይሻልም ወይ? መቸ ነው ከዕንቅልፋችን ነቅተን በዓሰርት ሚልዮን የሚቆጠሩት ሕፃናቶቻችን በወተት እጦት ሲያለቅሱ የምንሰማው? ዓሰርት ሚልዮን የሚሆኑ ሽማግሎችና አሮጊቶቻችንም በሰላም ተኝተው አድረው በሰላም ለመነሳት ይመኛሉ፣ በዓሰርት ሚልዮን የሚቆጠሩ ወጣቶቻችንም በዕውቀት ጥማትና በትምህርት አጥነት ይገኛሉ።

ኢትዮጵያ እኛን፣ በግምት ከመቶ አንድ እጅ የምንሆነው ምሁራን ስላሏት ዕድለኛ ናት። ብዙ ትጉህ እትዮጵያውን በልዩ ልዩ መደብ ተሰማርተው፣ በትምህርት፣ በቴክኖሎጂ፣ በንግድ፣ በሕግ፣ በሌላም የሥራ መስኮች ተሰማርተውና ተሳክቶላቸው ማየት እጅጉን ደስ ይላል። በምሁራን ኢትዮጵያውያን ወገኖቹ በጣም እኮራለሁ፣ ለአዲሱም ዓመት ሙሉ ብርታትና መልካም የሥራ መሳካትም አመኝላቸዋለሁ።

ወንድሞቹና እህቶቹ ሆይ! ብዙ መልካም ነገሮችን ለሃገራቸው ያበረከቱ ኢትዮጵያውያን መኖራቸው ብናውቅም ከኛ ከምሁሮች ጥቂቶቹ ትጋታቸውን በማይረባ ፊሎሶፊና በደቦ ጥላቻ እንዳባከኑት የማይካድ ነው። ባለፉት ዓርባ ዓመታት የደቦ ጥላቻ፣ የእርስበርስ ሐሜት፣ ጡብ፣ መጋደልም ስመለከት ቆይቻለሁ። ላለፈው ግማሽ ምዕተ ዓመት ከፍተኛው ድካምና ጥረታችን በወሬ ጥላቻና የጦር ትግል ስንፋለም ማለፉን ተመልክቻለሁ። ታድያ የት አደረሰን?

እንደ ትልቅ ወንድማችሁ፣ ከሐምሳ ዓመት በፊት ስለ መፋቀርና መከባበር፣ አንዱ ለሌላው ስለመቆም፣ ትምህርትና ዕድገትን ማስቀደም ይሻላል እያልኩ መስበክን ጀመርኩ። ይቅርታ ልጠይቅና ልደግመው፤ በዚህች ሕይወት ሁሉም ሥራ ቆራጥነትና ተግባርን ይጠይቃል፤ አርቆ ማሰብን፣ ቆርጦ መነሳትን፣ ባለንም ዓቅም ያሰብነውን ሁሉ መፈጸም፣ በቅን መንፈስ መሥራት ይገባል።

ይህች ዓመት በሙሉ ልባችንና ሙሉ አዕምሮአችን መጥፎንና የማይረባውን አስተሳሰብ አስወግደን መልካሙን ብርታት ለመያዝና ለመወሰን እንችል ይሆን? ይህችን ዓመት በሙሉ ልባችንና፣ በሙሉ አዕምሮአችን የእርስበርስ ጥልና ጠብ ለመተው መወሰን እንችላለን ወይ? በተለይ ለፖለቲካና ለኃይማኖት መሪዎቻችን ለምሁራኑ የጋራ መከባበርና መፋቀር አርአያ እንዲሆኑ አደራ እላለሁ። ሐሜትና መጥፎ ወሬን ለማቆም እንችል ይሆን? መጋደልን ለማቆም እንችል ይሆን? በሃገራችን ዘፈንስ እንዲህ ይባል የለም፤

“እንዴት ነህ፣ እንዴት ነሽ አንባባልም ወይ?
ሰው ከአባቱስ ገዳይ ይታረቅ የለም ወይ!”

እያንዳንዱን ኢትዮጵያዊ ስለድሆቹና ስለሕመምተኞቹ፣ ስላልተማሩትም ወገኖቻችን ስንል፣ በተለይ ለፖለቲካና ለኃይማኖት መሪዎች፣ የፍቅርና የመከባበር አርአያ እንድትሆኑ በአክብሮት እለምናችኋለሁ። አዎን ጠመንጃና የጦር መሣሪያም እንግዳ፣ ግን ስንታኮስ ከመሣሪያው ወተት እንዲፈሰስና ለተጠሙት ሕፃናት የሚያጠጣ፣ ከጠመንጃቸውም ርሃብተኞችን የሚያበላና የሚያጠግብ እህል እንዲወጣ ይሁን። አዎን፣ መናገርና መጻፍን አናቋርጥ፣ ግን አንዱ ለሌላው ስንናገርና ስንጽፍ፣ ከአንደበታችንና ከአፋችን የሚወጡት ድንቅ የሆኑ የፍቅርና የክብሮት ቃላት ይሁኑ፣ ከብዕራችንም የፍቅር ቃላት እንዲፈልቁ እናድርግ!

ከፍቅርና ከአክብሮቶችም ጋር፣
ታላቅ ወንድማችሁ፣
ኤፍሬም ይስሐቅ

ይህች መልእክት ለኤርትራውያን ወንድሞቼና እህቶቼም ትድረሳችሁ!